

nog meer moois...

ZO 27.04 tout petit | MoMeNT | CCHA
Zullen we samen... (3+)

In Zullen we samen... staat de ontmoeting tussen twee dansers maar ook tussen jonge kinderen, hun (groot) ouders en senioren voorop. Alle generaties genieten samen van een voorstelling waarbij twee dansers elkaar uit evenwicht brengen, in de lucht tillen en weer opvangen.

Bij aanvang neem je plaats tegenover elkaar rond het speelveld. Op deze manier kijk je niet alleen naar de dansers, maar ook naar elkaar. Na de voorstelling gaan kinderen, (groot)ouders en senioren samen op ontdekking. Samen kijken en samen spelen, dat staat centraal. Zullen we samen... speelt in een woonzorgcentrum en is toegankelijk voor een zeer divers publiek en jonge kinderen vanaf 3 jaar.

Deze voorstelling vindt plaats in Woonzorgcentrum Dunecluze.

Tout petit heeft in al zijn producties een dans-taal ontwikkeld die in de smaak valt bij de jonge (en ook oude) toeschouwers.

Theaterkrant.nl

compagnie barbarie & BRONKS

GROTE MENSEN

ZO

23

MAA

ZULLEN WE SAMEN...

Grote mensen werken.

En kinderen spelen. Of gaan naar school. Of ze slapen.

En als ze slapen moeten de grote mensen nog verder werken. In de living. Op hun computers. Nadat ze de keuken hebben opgekuist.

Maar wat doen grote mensen nu eigenlijk écht? Als de kinderen op school zitten, wat doen ze dan de hele godganse dag lang? Regelen ze de wereld? Doen ze een dutje? Of maken ze er een potje van? Hebben die grote mensen eigenlijk écht de touwtjes in handen? Ruimen ze écht de hele tijd alle rommel op die iedereen laat slingeren? Of is het later aan de kinderen om alles op te ruimen?

Want wie kuist eigenlijk wiens brol op?

**Grappig, verrassend, absurd,
maar tegelijkertijd een
prachtig plaatje**

Theaterkrant.nl

CREDITS

concept compagnie barbarie (Liesje De Backer, Karolien De Bleser, Amber Goethals, Lotte Vaes en Sarah Vangeel)

spel Sarah Vangeel, Liesje De Backer, Amber Goethals, Lotte Vaes

regie Karolien De Bleser

tekst compagnie barbarie

scenografie Michiel Van Cauwelaert

kostuums Nikè Moens

geluid & techniek Saul Mombaerts

LICHTONTWERP Frank Hardy

GELUID- & muziekOntwerp Adam Russell

productie BRONKS

Coproductie Perpodium

MET DE STEUN VAN de Tax Shelter van de Belgische Federale Overheid via BNPPFFF

MET DANK AAN De Studio, FroeFroe

foto's @ Franky Verdickt

duur: ca. 45 min.

Het rare gedrag van volwassenen is topvermaak voor kinderen

Wat doen volwassen als ze weten dat kinderen naar ze kijken? Ze sloven zich uit, stellen zich aan, doen zich beter voor dan ze zijn en ze krijgen de onbedwingbare drang om een kind te gaan vermaken.

Althans in de ogen van Compagnie Barbarie.

De vier actrices van dat Brussels jeugdtheatergezelschap weten het gedrag van volwassen in hun voorstelling Grote mensen heerlijk aan te dikken. Ze krijgen het terloops voor elkaar dat kinderen in de zaal enthousiast raken over De kersentuin van Anton Tsjechov, het stuk uit 1904.

In Grote mensen (4+) liggen de dagelijkse beslommeringen van volwassenen onder een vergrootglas. Compagnie Barbarie steekt er met zichtbaar plezier de draak mee. De vier personages op het toneel zijn bedrijvig in de weer met van alles en nog wat: druk, druk, druk. En dus slingert er argeloos een stroomkabel over de vloer, met lus en knoop, en sjouwen de actrices met rollen tape, een huishoudtrap, een elektrisch mes, boormachine, verfröller, met speelgoed en nog veel meer. Ondertussen klinkt gefluit: vals, het doet zeer aan de oren.

En dan is er plots die lekkage, druppelt water op de vloer en wordt een beroep gedaan op de creativiteit en handigheid van de vier volwassenen. Die is niet bijster groot, het leidt tot nog meer geklungel, al weten de vier de lekkage met lapmiddelen te stoppen. Voor even dan. [...]

Erg herkenbaar is het telefoontje dat binnenkomt. De persoon aan de andere kant van de lijn wil weten of het goed gaat, en al is het nog zo'n puinhoop, het antwoord is geruststellend. De voor het publiek onbekende beller zegt ook dat het niet de bedoeling is dat de vier toneel gaan spelen voor de kinderen. Dat verbod is natuurlijk aan dovemansoren gericht en leidt tot een kostelijke slotscène. Grappig, verrassend, absurd, maar tegelijkertijd een prachtig plaatje.

[theaterkrant.nl]

